

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XII. (a) Idem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

CAPUT XI.

Idem (a) *Cantuar. Archiepisc.*

Cum Clerici. *Et infra:* Ad hæc quia sunt Clerici quidam, qui cum religiosis viris collusionem factam, citra auctoritatem Diocesani Episcopi Ecclesias quas tenent, eis constituunt censuales, ut post decessum eorum Ecclesiarum per repræsentationem eorundem religiosorum virorum ad filios, vel nepotes Clericorum ipsorum possint transferri: præsentium auctoritate vobis præcipimus, ut si qui Clericorum vestrorum inventi fuerint facere talia, eos à præscriptis Ecclesiis sub. ap. rem. non differatis auctoritate Apostolica removere, ne de sua fraude, vel dolo fructum videantur reportare.

NOTÆ.

- i. (a) *Cantuar.]* Ita etiam legitur in cap. 17. de *de pactis*, ubi integram litteram hujus textus dedi-
simon. in 1. collect. & in cap. cum clerici, & humiliter Commentarium invenimus supra in
cap. prohibemus.

CAPUT XII.

(a) Idem.

EA quæ de avaritiæ, & cupiditatis radice procedunt, & in speciem simoniacæ pravitate erumpunt, penitus extirpanda sunt; & quæ de tribulis, & spinis procedunt, falce Apostolici moderaminis sunt resecanda. Audivimus (b) tamen, quod nummos pro Chrismate ab Ecclesiis ausu temerario extorquetis, quos diversis nominibus, nunc Cathedralicum, aliquando Paschalem præstationem, interdum Episcopalem consuetudinem appellatis. Quia verò simoniacum esse cognoscitur, & periculum generat animarum, per A. f. m. & m. præ. quat. ab Ecclesiis sub prætextu alicujus consuetudinis, vel prælationis præscriptos denarios ulterius nullatenus exigatis, pro certo scituri, quod si hoc ausu temerario præsumpseritis, periculum ordinis, & dignitatis vestrae potentis non immeritò formidare. Nihilominus etiam vobis præsentium auctoritate injungimus, ut cum Ecclesias ipsas visitaveritis, secundum quod canones præcipiunt, visitationis officium exerceatis, nec Ecclesias visitatione vestra gravetis, ut eas magis intuitu informationis, & correctionis, quàm affectu comestationis videamini visitare. Cum autem B. Petri denariorum collectionem per Archidiaconatus vestros feceritis, in collectione facienda prædictas Ecclesias, vel parochias gravare nullatenus præsumatis aliter, siue magis, quàm prædecessores nostri sanctæ recordationis Innocentius, & Eugenius Romani Pontifices fecisse noscuntur. Quod si temeritate qualibet id præsumpseritis attentate, id quod videmini habere, auferetur à vobis.

NOTÆ.

COMMENTARIUM.

- i. (a) *Idem.]* Ita etiam legitur in prima collectione, *sub titul. de simonia, cap. 15.* ex qua litteram transcribo: post Concil. autem Lateran. p. 2. cap. 5. legitur *idem in Concilio Tyrone*nsi: sed rectius emendavit Antonius Augustin. *in notis ad dictam 1. collect.* sic: *Idem Archidiaconis per Angliam constitutus;* nam de his in præsentem egi, ex verbis ipsius textus aperte constat.

(b) *Audivimus autem.]* Hanc priorem textus partem transcripsit Raymundus in cap. 16. de *simon.* ubi eam exponemus.

In secunda parte hujus textus, quam in præsentem transcripsit Raymundus, agitur de censu, seu tributo, quod denarium D. Petri Latine, Anglice verò *Ramscoth*, dicebatur, & olim pendebatur ex universis domibus Angliæ: pro cuius origine, & progressu sciendum est, Regem Inam Saxonum, & magnæ Britanniarum Regum, decessorum suorum insignis devotionis æmulum, ut perpetuo pietatis munimento fidem suam erga Romanam Ecclesiam relinqueret testatam, universi regni denarios singulas singulos denarios argenteos annuatim

sancto Petro pendere stauisse, sic devincire populum suum studens, ut annui census penitentione Dominum suum agnosceret sanctum Petrum, cujus & fidem firmam, illibatamque jugiter conseruaret, & auxilium in necessitatibus invocaret, ut referunt de ipso Rege Ina agentes Spelmanus, in *Conciliis*, pag. 230. ibi: *Primus omnium Regum denarium ex singulis domibus regni sui B. Petro fertur concessisse, quod diu ab Anglis Ramecoft, Latine denarius dñi Petri vocabatur.* Cande us in *sua Britannia*, pag. 192. ibi: *Ina Rex cum regnum uectigale Pontifici Romano, imposito in singulas domos denario fecisset, &c. Magdeburg. cent. 8. cap. 1. colum. 3.* ibi: *Inas Britannia Rex suum regnum ulro ei (Papæ) fecit tributarium.* Baldaus *cent. 2. cap. 20.* ibi: *Ethelbolfus eas insula partes, quas pater Imperio acquiserat, Pontifici Leoni IV. uectigales fecit, Inam, & Offam Reges prædecessores imitatus.* Olmsedus *lib. 6. Histor. cap. 4.* *Offa imitatus exemplum Regis Ina fecit regnum suum subditum Ecclesie Romana per modum tributi.* Spedus in *histor. Britann. lib. 7. cap. 30.* *Offa Rex Romanum profectus est, ubi imitatus exemplum Ina, fecit regnum suum subiectum tributo.* Patcherus in *uita Britwaldi*, ibi: *Ina primus concessit illud tributum, quod vulgo dicitur Peterpence, solvendum Ecclesie Romana.* Ex alius idem referunt Baronius anno 54. Smitheus in *floribus Ecclesie Anglic. lib. 2. cap. 7.* quod tributum postea auctum fuit ab Athulfo Rege per totius ferè insulæ imperium. Unde in legibus Angliæ, & Statutis Willelmi Senioris, titulo de denario sancti Petri ita legitur: *Omnis, qui habuerit triginta denarias viuas pecunie in domo sua, de proprio suo. Anglorum lege dabit denarium sancti Petri, & Pauli.* Et colligi ante festiuitatem sancti Petri ad vincula, notavit Idumay in *notis ad Innocent. III. lib. 4. epistol. 173.* Accidit autem illud mirandum, notandumque, quod ut confectum ac cessauit pendi uectigal hoc, hæresum alluione Anglicana Ecclesia absorpta fuit,

ut refert Baronius, & probat anno 782. & Albericus in lege *item illa, de constitut. pecun.* Cuius in *cap. 7. de despons. impub.* & etiam de Polonia idem refert ipse Baronius anno 1045. Et quia collectores huius tributi in ejus collectione fraudes nonnunquam admittebant, emanauit præfens Alexandri constitutio, & etiam Innocentius III. *lib. 4. regestr. 36. epist. 173.* de hoc denario D. Petri in hæc verba rescribit Tusculano Episcopo Apostolicæ Sedis Legato: [Cum sicut vestra discretio plenè novit, singulæ domus totius Angliæ singulos denarios pro censu B. Petri annuatim nobis solvere teneantur, Prælati Angliæ, qui eum nostro nomine collegerunt, rem invito Domino contrectantes, majorem sibi exinde partem non sunt veriti retinere, cum non nisi trecentas marchas nobis persoluerint, & sibi mille, vel amplius usurparint. Ut igitur jus Ecclesie Romanæ seruetur illæsum, discretioni vestræ præsentium auctoritate districtè præcipiendo mandamus, quatenus prius recipientes ab eis denarium ipsam, prout hæcenus exsoluerunt, & eos ad id, si necesse fuerit, per censuram Ecclesiasticam appellatione postpositâ compellent, firmiter postmodum ex parte nostra injungatis eisdem, ut residuum cum integritate persoluant. Non enim videmus, quo jure valeant se tueri, cum nec concessionem possint ostendere à Sede Apostolica sibi factam, nec centenariam contra Romanam Ecclesiam præscriptionem probare, maxime si tempora schismatum subducantur. Si tamen de jure voluerint expetiri, præfigatis eis terminum competentem, quo per responsales idoneos nostro se conspectui representent, quicquid juris super his habuerint, ostensuri, protestatione præmissâ, quod si iudicio duxerint contendendum, nos, quicquid hæcenus est subtrahum, in ipso iudicio repetemus. Datum Later. V. Kalend. Febr. P. N. anno XVI.] Alia dedit Alcesteræ *lib. 3. Dissert. cap. 12.*

CAPUT XIII.

(a) Lucius III.

Significavit T. nobis Rector Ecclesie de Sultig. quod cum à dil. fil. Abbate, & Monachis de Clansig. ad regimen Ecclesie ipsius electus fuisset, de solvendo annuo censu trium marcharum, quem prædecessor ejus soluerat, præstitit (b) corporaliter sacramentum: postmodum ven. f. nosster N. Bathanen. (c) Episcopus, in cujus Diocesi Ecclesia ipsa consistit, ne ipsum censum monachis solveret, nisi prius constaret, (d) quod Episcopali auctoritate fuisset impositus, in periculum Ordinis sui & sub in determinatione anathematis interdixit. Unde prædictus Rector hinc perjurii reatum metuit, & inde timet inobedientie periculum imminere. Quocirca f. t. per A. f. m. quat. partibus ante præsentiam vestram convocatis, si tibi præfatum canonem de auctoritate Præfatis, non de novo impositum fuisse constiterit, Episcopo auctoritate nostra præcipias, ut prohibitionem sine dilatione relaxet. Si verò census sit de novo impositus, siue auctoritate Episcopi hoc factum fuerit, siue non, Abbates, & monachos, ut clericum à juramento (c) absoluant, ap. rem. ecclesiasticâ districtione compellas. Pati enim nec debemus, nec volumus, ut Ecclesie census novi exactio vexentur.